

šujem nobenega.“ Iz tega zglada je menim da zadosti očitno, da „rešim“ ne pomenja sedanjega časa in torej ni praesens (razen po obliki); „rešim“ naznanja le doveršenost dejanja, je torej ἀόριστος v pravem pomenu te besede, t. j. neomejen čas. Ravno zato pa se lahko rabi, ako je iz konteksta pravi pomen zadosti jasen, tudi za djanje, ki je vže doveršeno, to je v pripovedovanju za perfectum, ali pa za djanje, ki se še le ima doveršiti, to je v napovedovanju za futurum exactum.“ — Jasno je torej, da so sedanjiki dovršnih glagolov pravi aoristi in kot taki lahko vse drugo, samó pravi sedanjiki ne.

(Konec prihodnjič.)

LISTEK.

Levstikovi zbrani spisi, katere ureja, kakor znano, g. prof. *Levec*, tiskajo se prav pridno, vendar ne bodo na prodajo, predno niso popolnoma natisnjeni. Gospod prof. *Levec* dodá tej izdaji obširen životopis *Levstikov* in — kar pozdravljamo sôsebno veselo — kratek tolmač posamičnih pesmij in menj znanih besed. Zbranih spisov utegne biti do sto pól.

»Obrtno spisje«. Sestavil *Anton Funtek*, c. kr. strokovni učitelj v Ljubljani. *V Celji*. Natisnil in založil *Dragotin Hribar*. 1891. 8. 165 str. Cena 80 kr. — Obrtni stan je danes na jako odličnem mestu v družbi in državi. Po neumornem svojem prizadevanji in s pomočjo raznih vplivnih faktorjev si je znal priboriti občo veljavo in splošen pomen. Vendar na tej stopinji se bode ohranil le tedaj, ako bode neprestano napredoval in razumno uporabljajl pomočke, katere mu podaja moderna dôba v toliki obilici. Poleg ročne spretnosti in izurjenosti v svoji stroki potrebuje denašnji obrtnik dôkaj drugega znanja; pozná naj temeljne zakonite določbe o obrtnem poslovanji; vêsč bodi ónim točkam trgovskega zakonika, ki se ozirajo na njegov stan; priročni naj mu bodo najvažnejši poštni in telegrafski propisi — sploh naj se umeje gibati v javnem življenji, ako hoče uspešno konkurirati z mnogimi tekmeči iz dóma in tujine. Pri tem bóji za obstanek pa je slovenski obrtnik na posebno težavnem stališči. Živêč v oskromni domovini svoji, oddaljen je nekako od glavnih cest svetovnega prometa; óni bogati pomočki, ki jih ima n. pr. nemški njegov továriš na razpolaganje, ti so zánj nekoliko zaprti, nekoliko neumevni. Sôsebno literarni viri za obrtni stan so v nas še takó malo razviti, da moramo vsako novo delo v tej stroki pozdraviti posebno veselo. Taka knjiga je »Obrtno spisje«, namenjena šolskemu pouku na naših mladih obrtnih zavodih, a takisto tudi potrebam obrtnega stanú, tedaj praktičnemu življenju sploh. V nji nahajata začetnik in mojster vsa potrebna navodila za pismena dela obrtnega stanú. Sestavljena je po danes veljavnih načelih in propisih, navaja vsa važnejša določila o obrtnem poslovanji iz obrtnega reda, trgovskega zakonika in drugih zakonov, potem glavne poštné in telegrafske določbe, s katerimi mora obrtnik pač šestokrat računjati. V poglavji o vlogah poučuje nevajenega rokodelca in obrtnika, kakó mu je ravnatí o vseh prilikah, kadar mu je pismeno občevati z oblastvi. V tem oddelku nahajamo poleg drugega, kakó je zglašati slobodne in rokodelske obrte, kakó je prositi koncesije dopuščenim

obrtom, kakó je zglášati podružnice in obrtovalnice, kakó je ravnati, kadar se opusti obrt, kakó je prositi vzprejema v občinsko zvezo, kakó domovinskega lista — iz kratka: izpuščena ni menda nobena prilika, o kateri mora obrtnik napisati vlogo zaradi svojega poslovanja. Ta kratki obris vsebine »Obrtnega spisja« nam kaže, da je knjiga velevažen vir slovenskemu obrtniku. Zvest tovariš in svetovalec mu bode v vseh njegovih poslovnih stvaréh! Kakor vsebina, takó se imamo tudi v jezikovnem oziru pohvalno izraziti o novi knjigi. Jezik je čist, lahko umeven, povsod lepe domače besede in izrazi, a kjer treba, tudi primerna tujka. Svetovni promet je dal nekaterim tujkam domovinsko pravico po vsem širem svetu, in brezpametno ter brezuspešno bi se bilo v knjigi, namenjeni praktični porabi in prometu, postavljati na stališče suhoparnega purista in trebiti vse in povsod. — Končno moram omeniti še ličnega tiska in spretno tehniške izvedbe naše knjige. Vidi se, da je izdelana posebno skrbno. Tiskarna Drag. Hribarja v Celji je pokazala s tem proizvodom, da stoji na vrhunci moderne tiskarske umetnosti. »Obrtno spisje« je tedaj vredno v vsakem oziru, da sežejo po njem naši rokodelci in obrtniki. Obrodilo jim bode obilega sadú!

Ivan Š.

Puška repetirka (Repetier-Gewehr) v vprašanjih in odgovorih s slovarčkom cesarskim in kraljevim vojakom v pouk. Spisal in založil *Andrej Komel pl. Sočebčan*, c. in kr. major v pokoj. V Ljubljani, 1891. Tisek „Národne Tiskarne.“ — Čislani pisatelj slovenskih vojaških knjig, g. major Komel pl. Sočebčan, razlaga o tej preprosto in lahko umevno pisani knjižici vse, kar je treba vojaku vedeti o puški repetirki. Poleg pouka o repetirki čitamo v slovarčku tehniške izraze, o katerih moramo reči, da so večinoma izbrani jako srečno. To je že deseta knjiga, s katero je g. pisatelj odičil strokovno vojaško književnost našo, in sedaj zopet obeta novo knjigo, namreč „Poučilo o streljanji.“ Vse knjige se dobivajo pri g. Komelu v Gradci (Grazbachgasse 40) in po vseh knjigar nah slovenskih. Cena „Puški repetirki“ 20 kr.

„Šestdeset malih povestij za otroke.“ Poleg italijanskega izvirnika spisal *Janko Leban*, nadučitelj v Begunjah pri Cerknici. V Ljubljani, 1891. Založil Janez Gioutini. — Ta lična knjižica podaja na 44 stranéh dôkaj zanimivega in prikladnega berila mladini slovenski. Jezik je lep, in kar nam posebno prija, tudi vseskozi preprost, otroškemu duhu primeren. Cena 20 kr.

„Martin Krpan“ v ruskem prevodu. Upravništvo „Slovanskega Sveta“ v Trstu je izdalo to krasno pripovedno delo Levstikovo v ruskem prevodu, katerega je oskrbel g. prof. *M. Hostnik*. Vešči poznavalci ruskega jezika so se izrazili jako povoljno o ruskem Martinu Krpanu, in zato priporočamo to knjižico vsakomur, kdor hoče čitati našega Krpana v ruščini. Izvod stane po pošti 18 kr., pet izvodov veljá 85 kr., deset izvodov 1 gld. 60 kr. Naročnino vzprejema upravništvo „Slovanskega Sveta“ v Trstu.

„Lepa Vida“ se imenuje izvirna drama v petih dejanjih, katero je nedavno g. dr. *Vošnjak* izročil »Dramatičnemu društvu.« Predstavljala se bode še v tej gledališki dôbi, vendar šele v novem deželnem gledališči.

„Amerikanski Slovenec“. Rojaki naši v Ameriki so si ustanovili svoj posebni tednik, ki izhaja vsak četrtek v veliki obliki na štirih stranéh, katerih sléharua ima po šest oddelkov v stavku. Prva številka je izšla dné 3. kimovca. List se tiska v slovenski tiskarni, baje nalašč ustanovljeni zúnj. Naročnina mu zuaša za evropske države 3 dolarje ali 6 gld. 50 kr. in se pošilja izdajatelju in lastniku, g. Antonu Murniku, Chicago III, 65 Cor. W. 19 th. & Johuson Str., lahko pa tudi g. Antonu Obrezi, tapetniku v Ljubljani. „Amerikanskega Slovenca“ toplo priporočamo vsem rodoljubom, ki se zanimajo za ameriške rojake naše.